NĀMA HAṬṬA

नामहट्ट

Číslo 4
V. ročník
březen / duben 1999

Prabhupāda kathā

Zjevení Pána Rāmacandry

Představujeme vám...

Bhajahū re mana

Gaurāṅgova křížovka

Vaříme pro Kṛṣṇu

Vaiṣṇavský kalendář

Časopis Mezinárodní společnosti pro vědomí Kršny
zakladatel-ācārya Śrī Śrīmad A.C. Bhaktivedanta Swami Prabhupāda

Prabhupāda-kathā 4

6 ... Zjevení Pána Rāmacandry

Přednáška Rohiṇīsūty dāse

Představujeme vám... 16

Centrum pro védská studia v Praze

Bhajahū re mana 21
śrī nanda-nandana

Govinda dāsa Kavirāja

22 ..... Gaurāṅgova křížovka

Vaříme pro Kršnu 23

Vaiṣṇavský kalendář 24

NĀMA HAṬṬA

नामहट्ट

číslo 4
V. ročník
březen / duben 1999

Hare Kṛṣṇa
Nāma Haṭṭa
Časopis
Mezinárodní společnosti pro vědomí Kršny
Zakladatel-ācārya
Śrī Śrīmad A. C. Bhaktivedanta Swami Prabhupāda

Redakce:
Nāma Haṭṭa – ISKCON
Jílová 290
155 21 Praha 5 - Zličín
tel: 02 / 579 503 91
fax: 02 / 302 16 28

e-mail: iskcon@harekrsna.cz
http://www.harekrsna.cz
http://www.iskcon.net/hkindex/

Zodpovědná redaktorka:
Kṛṣṇavalli devī dāsī

Grafika:
Kṛṣṇavalli devī dāsī

Spolupracovali:
Oṁkāranātha dāsa (foto str.16, 17, 18, 19, 23)
bh. Jaroslav Blažek (křížovka)
bhn. Petra Žemličková (překlad str.4,5)
Rādheśa dāsa (recepty)

Sanskrt a klíč k výslovnosti	Duchovní jména
ā, ai, au, e, ī, o, ū, ṛ jsou v sanskrtu dlouhé samohlásky, vyslovují se dvakrát déle než krátké; **ṛ** samohláskové *r*, zjednodušeně vyslovováno jako *ri*; **c** se vyslovuje jako *č*; **j** se vyslovuje jako *dž*; **ñ** se vyslovuje jako *ň*; **y** se vyslovuje jako *j*; **ś, ṣ** se vyslovuje jako *š*.	Členové Mezinárodní společnosti pro vědomí Kršny dostávají jména Pána Krsny nebo Jeho oddaných ve spojení se slovem *dāsa* (ženy *dāsī*), což znamená „služebník". Například jméno Krsna dāsa znamená „služebník Krsny".

Milí čtenáři,

doufám, že v tomto čísle dlouho očekávané Nāma Haṭṭy vás potěší přednáška Rohinī-sūty dāse o zjevení Pána Rāmacandry. Vyprávění o Kṛṣṇovi a Jeho inkarnacích, ale i o Jeho čistých oddaných není nikdy dost. Čím více naslouchámе *kṛṣṇa-kathā*, tím více můžeme zažívat skutečné štěstí, poznání a věčnost, a to znamená krok ven z materiální existence – utrpení, nevědomosti a pomíjivosti.

Dokonalost zpívání a naslouchání ovšem nepřijde sama od sebe, musíme ji kultivovat. Návod na kultivaci vědomí Kṛṣṇy dává Śrīla Rūpa Gosvāmī v Nektaru pokynů.

utsāhān niścayād dhairyāt
tat-tat-karma-pravartanāt
saṅga-tyāgāt sato vṛtteḥ
ṣaḍbhir bhaktiḥ prasidhyati

(1) být nadšený, (2) snažit se s přesvědčením, (3) být trpělivý, (4) jednat podle usměrňujících zásad (jako je *śravaṇaṁ kīrtanaṁ viṣṇoḥ smaraṇam* – naslouchání, opěvování a vzpomínání na Kṛṣṇu), (5) vyhýbat se společnosti neoddaných a (6) následovat ve stopách předcházejících ācāryů je šest zásad příznivých pro vykonávání oddané služby, které jistě zaručí úspěch.

Existují ovšem i činnosti, které náš úspěch v oddané službě mohou brzdit. I o těch se Rūpa Gosvāmī zmiňuje.

atyāhāraḥ prayāsaś ca
prajalpo niyamāgrahaḥ
jana-saṅgaś ca laulyaṁ ca
ṣaḍbhir bhaktir vinaśyati

Oddaná služba může být zničena, jestliže se příliš zapleteme do následujících šesti činností: (1) jíme více, než je nutné, a shromažďujeme více peněz, než je potřeba; (2) příliš se snažíme získat světské věci, které jsou těžko dosažitelné; (3) zbytečně mluvíme o světských námětech; (4) dodržujeme duchovní pravidla a předpisy jen kvůli tomu, abychom je dodržovali, a ne kvůli duchovnímu pokroku, popřípadě odmítáme pravidla a předpisy písem a jednáme nezávisle a náladově; (5) stýkáme se se světskými lidmi, kteří se nezajímají o vědomí Kṛṣṇy a (6) toužíme po hmotných ziscích.

Pokud jste Nektar pokynů ještě neprostudovali, můžete se do toho pustit co nejdříve, protože mimo tyto citované verše tam najdete ještě spoustu dalších praktických rad a instrukcí. A pokud jste ho již četli, nikdy není na škodu více nektaru.

Hare Kṛṣṇa

Kṛṣṇavalli devī dāsī

Prabhupāda kathā

Z knihy Prabhupāda-līlā VII. od Satsvarūpa dāse Goswamiho, vydané v nakladatelství Gita-Nagari Press, 1982

Zábavy a učení Śrī Śrīmad A. C. Bhaktivedanty Swamiho Prabhupādy, zakladatele-ācāryi Mezinárodní společnosti pro vědomí Kršny

(pokračování z minulého čísla)

Śrutakīrti: *Jednoho rána chtěl jít Prabhupāda na svou obvyklou ranní procházku, ale chumelilo. Místnost měla posuvné skleněné dveře vedoucí z obývacího pokoje na verandu. Prabhupāda řekl: „Půjdeme na ranní procházku? Podívejme se, jaká je venku zima." Otevřel dveře a dovnitř se vedral závan ledového vzduchu. „Uuuh, to je moc velká zima. Můžeme se procházet tady v hale." Tak jsme šli s Prabhupādou a Pradyumnou do haly a Prabhupāda začal svou ranní procházku. Chodil sem a tam po pár stovek stop dlouhé chodbě, kde nebylo nic jiného než mnoho dveří do různých místností a výtahu. Bylo to elektronicky vybavené, takže kdykoliv se otevřely dveře do nějakého apartmá, automaticky se rozsvítila světla a zůstala tak asi půl minuty. Po třiceti vteřinách světla automaticky zhasla. Kdykoliv jstte zmáčkli knoflík u výtahu, rozsvítila se světla a otevřely se dveře. Takovým způsobem šetřili energii – světla svítila, jen když bylo potřeba. Předpokládalo se, že když vyjdete z místnosti, světla se rozsvítí, jdete do výtahu, nastoupíte a pak se zhasnou. Tak se vůbec neplýtvalo elektřinou. Tak jsme chodili sem a tam po hale. Byla to půlhodinová procházka. Světelné vypínače byly podél zdi. Chodili jsme podél a když jsme přišli k vypínači, stisknul jsem ho, a to udrželo světla asi tak na třicet sekund. Chodili jsme sem a tam a já jsem pravidelně mačkal knoflíky. Potom Pradyumna zašel dovnitř, tak tam byl jen Prabhupāda a já. Mačkal jsem knoflíky, abychom nezůstali ve tmě. Pak Prabhupāda řekl, že chce jíst. Měl hlad, protože byla velká zima. Řekl: „Dnes ráno můžeš udělat halvu." Řekl jsem: „Dobře, Śrīlo Prabhupādo. Chcete počkat až po procházce nebo mám jít hned?" On odpověděl: „Ne, já se budu procházet. Ty můžeš jít vařit halvu." Řekl jsem dobrá a šel jsem dovnitř, ale pak jsem si uvědomil, že ta světla zhasnou. Řekl jsem všem v místnosti a šli jsme ke dveřím. Podívali jsme se ven a Śrīla Prabhupāda tam chodil sem a zpátky a zatímco zpíval Hare Kṛṣṇa na růženci, mačkal vypínače, aby světla svítila.*

Mezitím Śyāmasundara pozval Bali Mardana z New Yorku, aby se k nim přidal. Śyāmasundara měl informace, že ceny zlata rostou a plánovali, že investují část svých peněz do zlata. Takže by jeden den zlato koupili, druhý den ho prodali a tak vydělali spoustu peněz. Bali Mardan přijel.

Když se Śrīla Prabhupāda dozvěděl, že Bhagavān dāsa káže v blízké Francii, požádal, aby ho navštívil. Bhagavān dostal Prabhupādův vzkaz telefonicky a než přijel, zařídil, aby oddaní připravili pro Prabhupādu v St.Moritz velkou hostinu. Když Bhagavān přijel, byl už večer a Prabhupāda seděl na své posteli, připravoval se k odpočinku. Když uviděl Bhagavāna, zeširoka se usmál a když Bhagavān řekl: „Śrīlo Prabhupādo, přivezl jsem pěknou hostinu *prasādam*," Prabhupāda vstal a šel přijmout

prasādam. Ochutnal jeden po druhém všechny vařené chody a pak rozdal to, co zbylo.

Ale později té noci, po půlnoci, vyšel Prabhupāda ze svého pokoje do místnosti, kde spali oddaní. Nohou šťouchl do Bali Mardana a řekl mu, ať vstává. Prabhupāda řekl, že chce vidět všechny. Všichni se tedy vzbudili a přišli do Prabhupādova pokoje. Každý mohl vidět, že Prabhupāda je velmi vážný. Začal kárat Baliho Mardana a Śyāmasundaru za riskování tolika peněz ve spekulaci se zlatem. Peníze, které přivezl Bali Mardan, byly na koupi budovy pro ISKCON v New Yorku a Śyāmasundarovy peníze byly také na pořízení budovy, v Anglii. Śrīla Prabhupāda řekl že není správné riskovat Kṛṣṇovy peníze takovým způsobem. Oba dva – Śyāmasundara i Bali Mardan se sebevědomě vymlouvali a snažili se Prabhupādu přesvědčit, že to je bezpečná investice. Prabhupāda je utnul: „Když se budete snažit takto mluvit, jak vás pak mohu něco naučit?"

A tak Śrīla Prabhupāda zastavil zlatý švindl. Skoro celou noc zůstali vzhůru a Prabhupāda k nim promlouval. Ačkoliv je pravda, že cokoliv se může použít ve službě Kṛṣṇovi, Prabhupāda jim připoměl, že tato spekulace na trhu zlata byla ve skutečnosti hazard. Tomu by se neměli oddávat. Pokoření jako malí kluci, jeho následovníci souhlasili, že vrátí peníze na konta ISKCONu a už nebudou spekulovat, jako by byli vysocí finančníci na mezinárodním trhu.

Druhý den stále sněžilo. Byla taková zima, že Śrīla Prabhupāda nemohl vyjít ze svého pokoje. Podíval se z okna a poznamenal: „Je to jenom bílé peklo." Konečně dorazily jejich jízdenky a Śrīla Prabhupāda odjel do New Yorku.

New York
5.–11. dubna 1973

Rādhāballabha: *Protože jsme věděli, jak pekelné místo je Brooklyn, bylo to vždycky úžasné, když přijel Śrīla Prabhupāda. Ti sousedé! Italové nás nenáviděli a Portoričané nás měli rádi, ale chtěli nás vykrást. Byla to zavrženíhodná, tmavá, špinavá čtvrt, plná nenávisti.*

Když přijel Śrīla Prabhupāda oddaní zaplnili ulice. Zaplnili schody do brooklynského chrámu, všichni zářící a s rukama ve vzduchu, když Prabhupāda procházel. Byl vždycky rád, že je v Brooklynu, že vidí všechny ty oddané v tom hrozném místě, že vidí tiskárnu a nové obrazy. Vždycky oceňoval, že může spatřit Rādhā-Govindu, vzdát Jim své poklony, vést kīrtany *a dávat přednášky v brooklynském chrámu.*

Daivī Śakti: *Já a ještě jeden oddaný, který rozdával mnoho knih, jsme byli pozváni na ranní procházku se Śrīlou Prabhupādou. Šli jsme do parku, byli tam ještě Brahmānanda Swami a Bali Mardan. Prabhupāda začal konverzaci: „Měl jsem sen," takže všichni velmi pozorně naslouchali a Prabhupāda pokračoval. „Zdálo se mi, že máme loď a na té lodi nás bylo dvacet pět – dvanáct* sanyāsīnů, *dvanáct* brahmacārīnů *a já. Jeli*

jsme okolo celého světa a v každém přístavu jsme měli sankīrtan. *" Když Prabhupāda popsal tento extatický sen, Bali Mardan a Brahnānanda začali Prabhupādovi vyprávět o svých zkušenostech na lodi. Řekli, že jsou námořníci a že Prabhupādovi pomůžou, a on byl velmi potěšen, když to slyšel.*

(pokračování příště)

Zjevení Pána Rāmacandry

Rohiní-súta dása

tretāyāṁ vartamānāyāṁ
kālaḥ kṛta-samo 'bhavat
rāme rājani dharma-jñe
sarva-bhūta-sukhāvahe

Pán Rāmacandra se stal králem během Treta-yugy, ale díky Jeho dobré vládě byl věk jako Satya-yuga. Všichni byli zbožní a zcela šťastní.

Śrīmad-Bhāgavatam 9.10.51

VÝZNAM: Mezi čtyřmi *yugami* – Satya, Treta, Dvāpara a Kali – je Kali-yuga nejhorší, ale pokud je ustanoven proces *varṇāśrama-dharmy*, pak i v tomto věku Kali může být situace jako v Satya-yuze. Hnutí Hare Kṛṣṇa neboli hnutí pro vědomí Kṛṣṇy je k tomu určeno.

kaler doṣa-nidhe rājann
asti hy eko mahān guṇaḥ
kīrtanād eva kṛṣṇasya
mukta-saṅgaḥ paraṁ vrajet

„Můj drahý králi, ačkoliv je Kali-yuga plná chyb, existuje v tomto věku přesto jedna dobrá věc: pouhým zpíváním Hare Kṛṣṇa *mahā-mantry* se lze osvobodit od hmotných pout a povýšit se do transcendentálního království." (Bhāgavatam 12.3.51). Pokud lidé přijmou toto *saṅkīrtanové* hnutí zpívání Hare Kṛṣṇa, Hare Rāma, budou jistě osvobozeni od znečištění Kali-yugy a lidé tohoto věku budou šťastni, tak jako byli lidé v Satya-yuze, zlatém věku. Kdokoliv může snadno přijmout toto Hare Kṛṣṇa hnutí; je třeba pouze zpívat *Hare Kṛṣṇa, Hare Kṛṣṇa, Kṛṣṇa Kṛṣṇa, Hare Hare / Hare Rāma, Hare Rāma, Rāma Rāma, Hare Hare,* následovat pravidla a usměrnění a zůstávat mimo znečištění hříšného života. Dokonce i když je někdo hříšný a nemůže se vzdát svého hříšného života okamžitě, pokud zpívá Hare Kṛṣṇa *mahā-mantru* s oddaností a důvěrou, jistě se osvobodí od hříšných činností a jeho život bude úspěšný. *Paraṁ vijayate śrī-kṛṣṇa saṅkīrtanam*. Toto je požehnání Pána Rāmacandry, který se zjevil v tomto věku Kali jako Pán Gaura-sundara.

Centrum pro védská studia, Praha

5. 4. 1998

Pán Kṛṣṇa má mnoho inkarnací neboli podob. To je popsáno v Brahmā-saṁhitě:

rāmādi-mūrtiṣu kalā-niyamena tiṣṭhan
nānāvaāram akarod bhuvaneṣu kintu
kṛṣṇaḥ svayaṁ samabhavat paramaḥ pumān yo
govindam ādi-puruṣaṁ tam ahaṁ bhajāmi

„Uctívám Govindu, prvotního Pána, který se zjevuje osobně jako Kṛṣṇa a různí avatārové jako Rāma, Nṛsiṁha atd. jako Jeho podřízené části."

Kṛṣṇa je *avatārī*, příčina nebo zdroj všech inkarnací, a zjevuje se v různých zábavách a v různých podobách. Ačkoliv je Kṛṣṇa jeden, *eko bahu śyām*, za účelem svých zábav se stává mnoha. To je také dále popsáno v Brahmā-saṁhitě:

ānanda-cinmaya-rasātmatayā manaḥsu
yaḥ prāṇināṁ pratiphalan smaratām upetya
līlāyitena bhuvanāni jayaty ajasraṁ
govindam ādi-puruṣaṁ tam ahaṁ bhajāmi

„Uctívám Govindu, prvotního Pána, který neustále vládne hmotným světům a vyjevuje zábavy a odráží se v myslích vzpomínajících duší jako vtělení věčného vědomí, *rasy*."

Līlā znamená zábava a Pán má neomezené zábavy. Někdy v hmotném světě si také myslíme: „To je naše zábava, naše *līlā*." Ale naše zábava je velice pomíjivá a mnohdy plná utrpení. Když se zjevuje Kṛṣṇa nebo Jeho inkarnace, Jeho zábavy jsou velice radostné a příjemné, ačkoliv v Rāmalīle je také mnoho tragického, jak je to podáno ve velkém eposu Rāmayāna. Ve védské kultuře jsou dva velké eposy: Rāmāyāna a Mahābhārata. Mahābhārata popisuje zábavy Kṛṣṇy a Jeho oddaných a Rāmāyāna vypráví o Pánu Rāmacandrovi. Existuje mnoho Rāmāyān, v různých zemích a různých kulturách jsou různé Rāmāyāny.

Dříve byla Indie mnohem větší než je dnes, byla známá jako Bhārata-varṣa. K Bhārata-varṣe patřila Indonésie, Malajsie, Thajsko, Jamajka, Afrika – všechny tyto země byly spojeny s Bhārata-varṣou. Nyní jsou to všechno samostatné země, ale dříve byl jeden král, jeden vládce, a ten ovládal celý svět. Proto existuje indonéská Rāmāyāna, a jediný malý rozdíl je ten, že Rāvana je krokodýl. Ohromný krokodýl, protože velcí krokodýli jsou také velice hrůzostrašní. Pak je malajská Rāmāyāna, thajská neboli dříve siamská, *siam* nebo *śyām* je jméno Kṛṣṇy, načernalý. Dokonce i dnes v hlavním městě Thajska, v Bangkoku, jsou ulice pojmenovány po Rāmovi. Rāma I, Rāma II, Rāma III, Rāma V, Rāma X... To znamená, že každá ulice vám připomíná Rāmu, Pána Rāmacandru. Existuje dokonce Rāmāyāna i na Jamajce a v Africe. To znamená, že Rāmāyāna je světově proslulá kniha, není to jen nějaká indická kniha. Rāmāyāna je známá po celém světě. Je přeložena dokonce i do němčiny a do angličtiny.

V Indii bylo také mnoho spisovatelů a básníků, kteří psali Rāmāyānu o zábavách Pána Rāmacandry, ale mezi nimi je nejautorizovanější a původní Valmīkiho Rāmāyāna.

Valmīki byl původně lovec v džungli a uctíval boha smrti. V sanskrtu se jmenuje Mara. Jednou se před tímto lovcem objevil Nārada Muni a požádal ho, aby zpíval jméno Mara. „Mara, Mara, Mara." Lovec opakoval znovu a znovu toto jméno: „Mara, Mara, Mara." Smrt, smrt, smrt neboli král smrti. Ale protože zpíval nějakou dobu, postupně to znělo jako Rāma Rāma Rāma. Tímto způsobem se stal velkým *rāma-bhaktou*, to znamená velkým oddaným Pána Rāmacandry. Protože jméno Pána se neliší od Pána, tak zpíváním Jeho jména se člověk očistí a spojí se s Ním. *Nāma-rūpa-guṇa-līlā*. Ze jména se zjeví podoby, vlastnosti a zábavy Pána. Pán původně není v hmotném světě, je v duchovním světě známém jako Vaikuṇṭha.

Vaikuṇṭha znamená místo, kde neexistuje úzkost, kde nejsou problémy, je to duchovní svět. V tomto duchovním světě jsou nespočetné planety. Tak jako máme v tomto hmotném vesmíru mnoho planet, existují také vaikuṇṭhské planety. V srd-

Protože Pánovo jméno se neliší od Pána, tak zpíváním Jeho jména se člověk očistí a spojí se s Ním. Ze jména se zjeví Pánovy podoby, vlastnosti a zábavy.

V Brhat-bhagavatámrtě Sanátana Gosvámího je popsáno, že Ayodhya, planeta Pána Rámačandry, je u brány neboli na rozhraní mezi Golokou a Vaikunthou. Tam Pán Rámačandra sídlí věčně se svými společníky.

ci neboli v centru všech vaikuṇṭhských planet je Goloka. A ve středu Goloky je Vṛndāvana, Goloka Vṛndāvana. To je věčné sídlo Pána Kṛṣṇy, kde věčně sídlí se všemi svými společníky – *gopīmi* a *gopy*, s matkou a otcem. V Bṛhat-bhāgavatāmṛtě Sanātana Gosvāmīho je popsáno, že Ayodhya, planeta Pána Rāmacandry, je u brány neboli na rozhraní mezi Golokou a Vaikuṇṭhou. Tam Pán Rāmacandra sídlí věčně se svými společníky. Jedním z věčných společníků Pána Rāmacandry je Jeho otec Daśaratha Mahārāja. Ten měl také velice starého ministra, Sumantru. Tři manželky Daśaratha: Kauśalya, Sumitra a Kaikeyī. Kauśalya se později stala matkou Pána Rāmacandry.

Aby vyjevil své věčné zábavy hmotnému světu pro prospěch podmíněných duší, které zapomněly na Pána, se Pán zjevuje se všemi svými společníky. Nikdy nepřichází sám, bere své společníky rovněž s sebou. Přijímá matku, otce, má také manželku, Sītā Devī a má mnoho přátel a pomocníků hlavně opic jako Hanumān. To je všechno popsáno ve velkém eposu Rāmāyāna.

Pán Rāmacandra se zjevil v dynastii krále Ikṣvākua. Ikṣvāku byl velký král v dynastii Sūrya-vaṁśa, dynastii Slunce. Kṛṣṇa se zjevuje v dynastii Soma-vaṁśa, v dynastii Měsíce, a Pán Rāmacandra se vždy objevuje v dynastii Slunce,

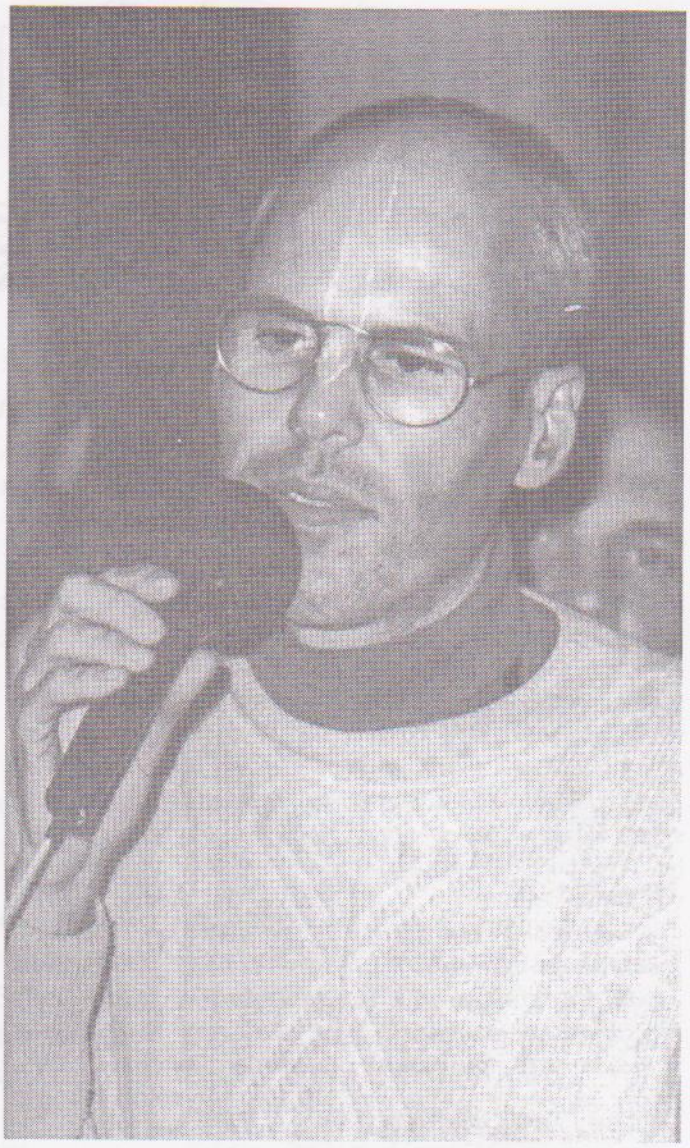

je tedy znám jako potomek dynastie Ikṣvākua. Ikṣvāku byl pozemský král v dynastii pocházející od Boha Slunce. V této dynastii se narodil král Daśaratha jako syn krále Aji. Daśaratha byl slavným králem Košaly. Košala bylo velké království, které se rozprostíralo od Tibetu až po nejjižnější cíp Indie. To bylo celé jedno království. Daśaratha, jak jméno napovídá, byl přemožitelem všech deseti směrů. *Daša* znamená deset. Byl velice mocný, dokonce i polobozi ho někdy zvali, aby bojoval na jejich straně. Byl to velký *kṣatriya*, velký bojovník, král.

Ale problém byl v tom, že neměl žádného nástupce, žádného syna. Nejprve měl jednu manželku, první, která se jmenovala Kauśalya. S ní měl jednu dceru, která se jmenovala Śānti, „mír". To byla Daśarathova dcera. Ale král si myslel: „Co mám dělat s dcerou? Potřebuji

syna, protože jedině se synem mohu pokračovat v dynastii. Protože moje dcera se později vdá a odejde z mého domu a z mého království a půjde do domu, do království svého manžela. A když odejde, tak nebudu mít vůbec žádné potomky." Cítil tedy velkou úzkost: „Nemám žádného syna. Jak mohu získat syna?" Rozhodl se tedy přijmout druhou manželku, protože král mohl mít několik žen, jelikož byl dostatečně bohatý a mocný, aby se o ně dokázal náležitě postarat. V Kali-yuze je to zakázáno, protože je obtížné se postarat i jen o jednu manželku. Ale Daśaratha Mahārāja se oženil s další ženou, její jméno bylo Sumitra. S ní se snažil zplodit syna, ale žádný se nenarodil. Mezitím král už poněkud zestárl.

Bylo to v Treta-yuze, lidé tenkrát žili až deset tisíc let. Je to věk hned po Satya-yuze, kdy lidé žili až sto tisíc let. Satya je zlatý věk, Treta je věk stříbrný a v tom věku králové neustále prováděli *yajñi* neboli oběti. *Tretāyam yajato makhaiḥ* – v Treta-yuze byla procesem seberealizace *yajña*. Pro hmotnou a duchovní prosperitu musel člověk provádět *yajñu* neboli oběť Pánu Viṣṇuovi. Dvāpara-yuga je třetí věk, bronzový věk, a v tom věku bylo předepsaným procesem seberealizace uctívání Božstev v chrámech. A v Kali-yuze, což je věk, ve kterém nyní žijeme, žijí lidé maximálně sto let a i to se dnes velice zkracuje vinou špatného způsobu života, takže proces je *hari-kīrtanam*, zpívání svatého jména Kṛṣṇy, *saṅkīrtan-yajña*.

Pán Rāmacandra se zjevil v Treta-yuze, v druhém věku vesmírného kalendáře. To znamená podle našich moderních výpočtů nejméně před dvěma miliony let. Pán Rāmacandra se však nezjevuje v Treta-yuze jen jednou, ale yugy se opakují, jako se u nás opakují roční období, takže Pán se zjevuje vždy v Treta-yuze. Kṛṣṇa se zjevuje v každé Dvāpara-yuze. Původní Kṛṣṇa se zjevuje jednou během dne Brahmy, v jedné Dvāpara-yuze, ale existují také jiné inkarnace Kṛṣṇy, expanze Kṛṣṇy, které se zjevují v Dvāpara-yuze. Existují také Satya-yuga avatārové. Všechny tyto inkarnace přicházejí znovu a znovu. V Bhagavad-gītě je to popsáno: *yuge yuge*, zjevují se yugu za yugou a vždy provádějí stejné zábavy. Člověk se může divit: „Proč má Pán stále stejné zábavy? Musí to být po nějaké době nudné." Ale protože je to ve spojení s Pánem, jsou tyto zábavy vždy dynamické, velice zajímavé – můžete o nich hovořit a naslouchat znovu a znovu. Dokonce i my – tolikrát jsme hovořili o Rāmāyāně, ale nikdy to není nudné, že? Je to vždy zajímavé, stále nové, stále svěží.

To je rozdíl mezi duchovními tématy a materiálními tématy. Hmotné zábavy a činnosti jsou po nějaké době velice nudné, takže člověk ztratí chuť o nich naslouchat. Proto potřebujeme neustálou změnu, stále něco nového. Knižní trh je plný milionů knih, staré příběhy vždy trochu osvěžené a obnovené. Ale když jdete k podstatě, je to stále to samé – jedení, spaní, sex a obrana. Jen v různých barvách, pod různými jmény a v různých šatech. Ale Pánovy zábavy jsou vždy transcendentální, proto jsou neustále svěží, nikdy se nestanou nudnými. Proto můžeme znovu a znovu poslouchat Rāmāyānu, třeba stokrát. Můžeme poslouchat Kṛṣṇovy zábavy stokrát a nikdy to nebude nudné.

Král už poněkud zestárl a uvažoval: „Velice brzy zemřu a nemám žádného syna. Možná bych to měl zkusit ještě jednou." Tak se oženil s další ženou. Měl přítele v Afghánistánu, jmenoval se Kaikaya, byl králem Afghánistánu. Požádal o ruku jeho dcery Kaikeyī. Král souhlasil, a tak se Daśaratha pokusil získat syna jejím prostřednictvím, ale také se to nepodařilo.

Král měl jednoho rádce, který byl světec, *brāhmaṇa*. Jmenoval se Vasiṣṭha Muni. Je to potomek Brahmy, stvořitele tohoto vesmíru. Vasiṣṭha Muni byl velký světec a žil již po tři generace, proto věděl mnoho o minulosti. Jednou v přítomnosti Sumantry, ministra krále Daśarathy, který byl také starší než král, vyprávěl příběh, jehož byli oba svědky.

Jednou, když byl Daśarat-

Knižní trh je plný milionů knih, staré příběhy vždy trochu osvěžené a obnovené. Ale když jdete k podstatě, je to stále to samé – jedení, spaní, sex a obrana. Jen v různých barvách, pod různými jmény a v různých šatech. Ale Pánovy zábavy jsou vždy transcendentální, proto jsou neustále svěží, nikdy se nestanou nudnými.

Sanat Kumára předpověděl, že Daśaratha získá syna jedině prostřednictvím *yajñi*, oběti. A *purohita*, kněz při této oběti, musí být velice zvláštní osoba. Musí to být *bráhmana*, který nikdy neviděl ženu a ani neví, co to žena je.

ha ještě malý chlapec, Sanat Kumára, jeden ze čtyř Kumárů, přišel do paláce Aji, Daśarathova otce. Sanat Kumára předpověděl, že Daśaratha získá syna jedině prostřednictvím *yajñi*, oběti. A *purohita*, kněz při této oběti, musí být velice zvláštní osoba. Musí to být *brāhmaṇa*, který nikdy neviděl ženu a ani neví, co to žena je.

Může vás napadnout: „Jak je to možné, že může v tomto světě existovat někdo, kdo neví, co je to žena? Člověk musí znát přinejmenším svoji matku, a to je také žena." O tomto světci, který později vykonal oběť pro Daśarathu, vypráví následující příběh. Jmenoval se Ṛṣaya-śṛṅga. *Śṛṅga* znamená „roh" a *ṛṣa* znamená „jelen". To znamená, že to byl *brahmacārī*, chlapec, kterému na hlavě rostly jelení parohy. A jak se to stalo? Ve Viṣṇu Purāṇě je popsán následující příběh.

Jednou žil velký světec, jmenoval se Vibondaka. Byl to velký světec a každý měl před ním strach, protože kdyby se rozzlobil, mohl by zničit celý vesmír. Byl to veliký asketa a žil v lese. Z jeho askeze začal mít strach Indra. Indra má tajemníka, který zaznamenává činnosti nejmocnějších asketů, a ten mu podal zprávu o Vibondakovi. Indra si myslel: „Musím něco udělat, protože on se může stát tak mocným, že se mě zbaví a zaujme moje postavení jako Indra." Indra se neustále obává o své postavení krále nebes. Normálně posílá jednu z nebeských *apsār*, kurtizán, aby svedla takového světce k poklesnutí. Indra hledal na nebeských planetách nejlepší dívku, ale pak si pomyslel: „Nejsou dostatečně čisté, jsou všechny příliš chtivé, takže ten světec k nim nikdy nebude přitahován."

Šel tedy na Brahmā-loku a tam hledal nějakou dívku. Jedna z nich se neustále usmívala. Jmenovala se Harṣā a byla to velice čistá, zbožná dáma. Indra požádal Brahmājího: „Prosím, dej mi tuto dívku, protože mám určitou misi." Brahmā odpověděl: „Ano, můžeš si ji vzít, jen ji po nějaké době přiveď zase zpět." Protože během její přítomnosti na jiných, nižších planetách uběhne na Brahmāloce jen několik okamžiků. Brahmā věděl, že velice brzy se opět vrátí.

Harṣā uměla velice krásně zpívat a znala mnoho manter v sanskrtu. Ale věděla, že její mise není snadná, protože ten světec byl velice odříkavý. Tak odříkavý, že by se na ni zřejmě ani nepodíval. Ale existují různé způsoby, jak někoho přitáhnout k opačnému pohlaví. A ona si myslela: „Když to není možné přitáhnout ho na vizuální úrovni, musím ho přitáhnout prostřednictvím zvuku." Přišla do blízkosti jeho *āśramu* a začala zpívat úžasné mantry v sanskrtu.

Když to světec uslyšel, byl velice přitahován a pomyslel si: „Nikdy jsem ve všech třech světech neslyšel nic takového." Obrátil se k ní a zeptal se: „Má milá paní, co tu děláte? Proč jste se objevila před mým *āśramem*?" Harṣā řekla: „Můj drahý světče, přišla jsem jen kvůli tobě, protože jsem si vybrala tebe za svého manžela. Chci mít dítě jen s tebou. Nikdo ve všech třech světech se ti nevyrovná, dokonce ani Brahmā ne." Světec odpověděl: „To nemohu udělat. V tomto druhu činností se nezaměstnám." Ale ona naléhala a on nakonec řekl: „Dobrá, dám ti své sperma." Svojí mystickou silou oddělil svoje sperma, dal jí ho na listu a odešel. Ona si myslela: „Co s tím mám dělat? Má mise je dokončena, protože on dal svoje semeno, ale co s tím mám teď dělat?" Sperma bylo tak žhavé, že jí skoro spálilo prsty. Najednou se tam objevila velice mystická laň. Ta polobohyně svojí mystickou silou umístila semeno do lůna této laně a protože to bylo semeno *brāhmaṇy*, již po čtyřiadvaceti hodinách laň porodila krásného zářivého chlapce. Ale protože se narodil z laně, měl parůžky jako jelen a dostal jméno Ṛṣaya-śṛṅga.

Ṛṣaya-śṛṅga se setkal se svým otcem a vyrostl v jeho *āśramu*. Otec okamžitě poznal, že je to jeho syn, protože viděl jeho mocnou povahu, čistotu a záři. Ṛṣaya-śṛṅga nikdy v životě neviděl ženu, dokonce ani matku, vyrostl jen se svým otcem. A cokoliv dělal, vždy požádal otce o svolení: „Mám si teď vyčistit zuby?" Otec řekl: „Ano, milý synu,

Král Romapāda adoptoval Daśarathovu dceru Śānti a Ṛṣaya-śṛṅga se s ní měl oženit. Tímto způsobem se Ṛṣaya-śṛṅga stal příbuzným krále Daśarathy a později se stal Daśarathovým knězem. Ale jak přivést tohoto chlapce do jeho království? Žil jen se svým otcem, nikdy neudělal nic bez svolení svého otce.

Král vybral ve svém království krásné tanečnice a zpěvačky a poslal je do lesa, aby přitáhly Ṛṣaya-śṛṅgu do jeho království, do paláce. Ale to nebyl jednoduchý úkol. Ty dívky tam přišly a také začaly zpívat krásné mantry v sanskrtu. A když Ṛṣaya-śṛṅga slyšel tyto krásné mantry, byl přitahován, stejně jako byl přitahován jeho otec, když slyšel zpěv Harṣi. Nevěděl, co je to žena, a nevěděl, že je to past. Tak jako jelínek je přitahován vábničkou lovce, byl tento *brāhmaṇský* chlapec velice přitahován zvukem manter, které zpívaly ty ženy. Je to celý příběh, jak ho přivedly do království Daśarathy.

Můžete si představit, jak se rozzlobil jeho otec, když se vrátil. Díky své mystické

Král Romapáda adoptoval Daśarathovu dceru Śánti a Ršaya-šringa se s ní měl oženit. Tímto způsobem se Ršaya-šringa stal příbuzným krále Daśarathy a později se stal Daśarathovým knězem. Ale jak přivést tohoto chlapce do jeho království?

můžeš." „Mám teď studovat knihy?" „Ano, můžeš teď." Nikdy nedělal nic bez svolení svého otce. Byl to typický otcův miláček. Existují děti, které jsou připoutané k matce a udělají jen to, co řekne matka, a děti, které dělají jen to, co řekne otec. Stále se držel za ruku otce a bez dovolení otce neudělal ani krok.

Jednou otec musel někam odejít a chlapec zůstal sám v *āśramu*. V té době už byl trochu větší, asi kolem sedmnácti let. V jednom království, kde vládl král jménem Romapāda, mnoho let vůbec nepršelo, protože všichni *brāhmaṇi* z království odešli. Král jednou urazil nějakého *brāhmaṇu*, tak všichni odešli a kvůli tomu vůbec nepršelo. A protože nebyl déšť, byl hlad a lidé neměli co jíst. Proroctví říkalo, že jakmile Ṛṣaya-śṛṅga přijde do jeho království, déšť přijde.

Všichni čtyři jsou inkarnace Kršny nebo Jeho expanze. Pán Rámačandra je Vásudeva Kršna, Lakšmana je Sankaršana, Šatrughna je Paňcajanya, lastura Pána Višnua, Pána Vásudeva. A Bhárata byl inkarnací Sudaršana Čakry. V jiných Puránách je popsáno, že se zjevil Pán Nárayana jako Vásudeva, Sankaršana, Pradyumna a Aniruddha.

moci okamžitě pochopil, co se stalo, tak šel do Romapādova království a požádal ho, ať mu vrátí jeho syna. Ale již byla zařízena svatba a světec se nějak uklidnil, protože pochopil, že je to řízení vyšší moci. Ale vyžadoval, aby se Ṛṣaya-śṛṅga vrátil, jakmile se narodí dítě. Nesmí zůstat v království, musí se vrátit zpět do *āśramu* svého otce. Protože se Ṛṣaya-śṛṅga oženil se Šānti, dcerou krále Dašaratha, přišel čas provést oběť, *aśvamedha-yajñu*.

V té době byla *yajña* procesem toho věku. Prováděli tedy *aśvamedha-yajñu*, oběť koně. To znamená, že kolem celého světa poslali koně s velkou armádou, která ho následovala ve vzdálenosti asi sto metrů a každý král ve světě se musel před tímto koněm pokořit a zaplatit daň králi, který koně poslal. Když to odmítli, pak s nimi okamžitě bojovala armáda, která šla za koněm, a dobyla království. Kdyby byla poražena armáda koně, znamená to, že král, který koně poslal, se nemohl stát vládcem celého světa. Když se později kůň úspěšně vrátí, a přinese prostředky pro oběť, bude obětován v ohni oběti. Ale ne proto, aby byl zabit, ale aby se obnovil jeho život. V takové oběti se také obětuje zrní polobohům a *yajña-puruṣovi*, poživateli oběti. V té době se polobozi objevovali nad místem *yajñi* s nastavenou dlaní a dostávali zrní, které bylo obětováno, a okamžitě se vznesli nahoru a jedli přímo na místě.

Král však zjistil, že tato *yajña* nepřinesla skutečný úspěch jeho života. Jeho ministr Sumantra mu připomněl předpověď Sanat Kumāra, že musí přijít *brāhmaṇa*, který provede speciální oběť pro získání syna. Pozvali tedy Ṛṣaya-śṛṅgu a ten přišel a stal se knězem, *purohitem yajñi* a obětoval do ohně obětiny. Oheň je považován za Višṇua, *viṣṇu-yajña*. Po ukončení *yajñi* se z obětního ohně zjevila překrásná načernalá osoba, *yajña-puruṣa*. Měl v rukou ohromnou nádobu se sladkou rýží.

Yajña-puruṣa pravil: „Můj milý králi, toto bys měl rozdat svým třem královnám. Polovinu dáš Kauśalye, čtvrtinu Sumitře a zbývající čtvrtinu Kaikeyi." Ale když král uviděl ohromnou nádobu, pomyslel si: „Jak mohou moje královny sníst všechnu tu sladkou rýži? Zemřely by." Kněz Ṛṣaya-śṛṅga zavřel oči a začal meditovat a myslel si: „Bůh je velký, ale je také malý." A jakmile to řekl, ten ohromný hrnec se zmenšil. *Yajña-puruṣa* ho podal Ṛṣaya-śṛṅgovi a ten ho podal Mahārājovi Dašarathovi.

Král dal polovinu rýže Kauśalye, další čtvrtinu Sumitře a poslední čtvrtinu dal Kaikeyi. Ale protože Kaikeyi nemohla sníst celý svůj díl, dala zbytek Sumitře. Proto Sumitra porodila dvě děti, dvojčata – Lakṣmana a Šatrughnu. Kauśalye se narodil Pán Rāmacandra a Kaikeyi porodila Bharatu.

Všichni čtyři jsou inkarnace Kṛṣṇy nebo Jeho expanze. Pán Rāmacandra je Vāsudeva Kṛṣṇa, Lakṣmana je Saṅkarṣana, Šatrughna je Paňcajanya, lastura Pána Viṣṇua, Pána Vāsudeva. Táž lastura Paňcajanya, na kterou troubil Pán Kṛṣṇa na bitevním poli Kurukṣetra. Jméno té lastury neboli *śaṅkhy* je Paňcajanya. A Bhārata byl inkarnací Sudaršana Cakry. V jiných Purāṇách je popsáno, že se zjevil Pán Nārāyāna jako Vāsudeva, Saṅkarṣana, Pradyumna a Aniruddha. Z toho je jasné, že v různých Tretayugách mohly být v inkarnacích malé rozdíly. Ale z absolutního hlediska v tom není rozdíl, protože *viṣṇu-tattva* je vždy absolutní. Každý Viṣṇu má stejnou moc jako ostatní, takže to není žádný rozdíl.

Tímto způsobem se vyplnila Dašarathova touha, stal se otcem čtyř velice krásných a mocných synů. Rāmacandra byl nejstarší, zjevil se první, takže byl přirozeně Dašarathovým oblíbeným synem a Jeho oblíbenou zábavou bylo střílet z luku, ačkoliv Mu Vasiṣtha říkal, že musí chodit také do školy a naučit se něco, ne jen střílet z luku. Tímto způsobem se Rāmacandra a Lakṣmana stále bavili spolu.

Když bylo Pánu Rāmacandrovi asi čtrnáct let, přišel do paláce krále Dašaratha jeden velice moc-

ný světec, Viśvāmitra Muni. Dašaratha Mahārāja ho přivítal a zeptal se ho: „Můj milý světče, doufám, že jsi velice úspěšný na cestě pokoření smrti. Můžeš mi prosím říci, proč jsi přišel do mého království?" Každý měl obavy, když do jeho paláce zavítal Viśvāmitra Muni, protože je to velice hněvivý světec. Kdybyste ho nedokázali uspokojit, okamžitě by vás proklel. I kdybyste mu dali celé království, přesto s vámi nemusel být v něčem spokojen a chtěl by víc. Mahārāja Dašaratha o tom věděl a okamžitě řekl světci: „Celé království patří tobě. Co pro tebe mohu udělat? Jak ti mohu sloužit?" Ale světec řekl: „Nepotřebuji království. Už jsem jedno měl a zřekl jsem se ho a teď jsem se stal *brāhmaṇou*. Přišel jsem do tvého království, abych požádal o pomoc tvých dvou synů, Rāmacandry a Lakṣmana. Potřebuji je v lese, aby zabili *rākṣasy* – kanibaly, obry a čaroděje, kteří stále ničí *yajñi*, oběti světců, kteří v lese sídlí. Močí a kálejí na jejich *yajñi*, někdy dokonce některé světce zabijí a snědí. Takže ty, Dašarathe, bys mi měl dát své dva syny, protože oni je mohou zabít." Dašaratha odpověděl: „Nikdy! Nikdy ti tyto dva syny nedám. Jsou ještě mladí, je jim teprve čtrnáct let, nejsou dost silní, ti velcí *rākṣasové* je okamžitě zničí. Přestože jsem starý, půjdu sám, protože jsem koneckonců Dašaratha, mám sedm *akṣauhiṇī*, velkou armádu. S ní přijdu a pomůžu ti ty démony zabít." Ale Viśvāmirta se na něho podíval ohnivýma očima a řekl: „Nepotřebuji tebe, už jsem to říkal. Potřebuji jedině tvé dva syny." Dašaratha dostal trochu strach ze světcovy moci a řekl mu: „Dobrá, můžeš si ty dva chlapce vzít." Tímto způsobem Lakṣman a Pán Rāmacandra odešli se světcem do lesa.

Světec jim dal velice mocné zbraně, nebeské zbraně. V té době mohli vystřelovat zbraně pomocí posvátných manter. To byla subtilní technika vystřelování zbraní. Lakṣman a Pán Rāmacandra dostali tyto mantry a velice úspěšně zabili všechny *rākṣasy*. To byla první mise, kterou měli.

Pak se vraceli zpět do království, ale než se vrátili,

Světec jim dal velice mocné zbraně, nebeské zbraně. V té době mohli vystřelovat zbraně pomocí posvátných manter. To byla subtilní technika vystřelování zbraní. Lakšman a Pán Rámačandra dostali tyto mantry a velice úspěšně zabili všechny *rákšasy*. To byla první mise, kterou měli.

světec Jim řekl: „Právě probíhá svatební obřad dcery krále Mithily. Jmenuje se Janaka a má velice krásnou dceru Sīta Devī. Ona si právě hledá manžela. Cena, jak ji získat, je zlomit luk Pána Śivy." Byl to ohromný luk, tři sta lidí bylo třeba, aby ten luk nesli. A ne obyčejných lidí, ale bojovníků, velkých svalnatých vojáků, museloné st tuto velkou zbraň. Sīta Devī se o tuto zbraň, která byla v muzeu, starala. Musela tam utírat prach a někdy bylo třeba uklidit i pod lukem, takže ho položila stranou, jako by to byla hračka, uklidila a dala luk zpět. Když to král slyšel, pochopil, že ta dívka je velice výjimečná, a to znamená, že její manžel musí být také velice neobyčejný. Takže jedině ten, kdo dokáže zvednout tento luk, se může stát jejím manželem.

Když to král slyšel, pochopil, že ta dívka je velice výjimečná, a to znamená, že její manžel musí být také velice neobyčejný. Takže jedině ten, kdo dokáže zvednout tento luk, se může stát jejím manželem.

Přišlo mnoho princů a všichni se snažili luk zvednout, ale většina z nich s ním nemohla ani pohnout. Někteří ho dokázali trochu nadzvednout, ale museli ho hned znovu položit. Někteří ho dokázali nadzvednout trochu víc, ale pak ho museli také znovu položit, byl moc těžký. Nakonec přišel Pán Rāmacandra, zvedl luk a nejen, že luk zvedl, také ho napínal, ale dělal to takovou silou, že luk praskl vejpůl. Když se luk zlomil, byl to takový hluk, že celý vesmír začal vibrovat.

Takto Pán Rāmacandra

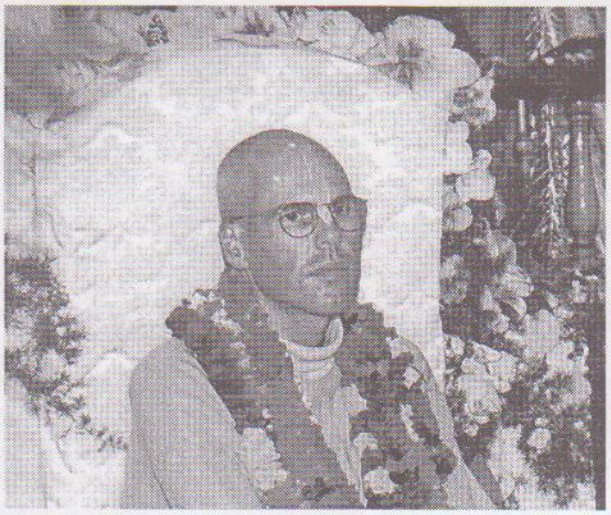

získal svou věčnou společnici Sīta Devī za manželku. Sīta-Rāma jsou vždy věčně spolu, je to jen zábava. Sīta Devī nebyla dokonce ani dcerou krále Mithily. Objevila se ze země. Jednou prováděli *bhū-yajñu, yajñu* pro potěšení Země. Někdo musel zorat pole během určité *yajñi*. Když takto orali, najednou se ze země objevilo dítě. Byla to Sīta Devī a král Janaka ji adoptoval. Tak se konala velká svatba, tři ostatní bratři Pána Rāmacandry se oženili s dalšími třemi dcerami krále a všichni se vrátili do Dašarathova království.

Tak bychom mohli ve vyprávění příběhu pokračovat, celá Rāmāyāna se vypráví hodiny a hodiny, celé dny. Pak Pán Rāmacandra musel jít na čtrnáct let do vyhnanství a tam prováděl také mnoho zábav. Sīta a Lakṣman šli také s Ním. Odešli do lesa Daṇḍakāraṇya a tam strávili asi čtrnáct let. A v tom lese unesl Sītadevī Rāvaṇa.

Rāvaṇa byl králem Laṅky, měl tam zlaté město. Když Pán Rāma zjistil, že Rāvaṇa unesl Sītu, rozhodl se dobýt jeho království a zabít ho, aby dostal Sītu zpět. Pán Rāmacandra měl mnoho pomocníků, opic. Nejslavnější z nich byl Hanumān. Hanumān, Sugrīva, Nīla a další – byly to velice mocné opice. S jejich pomocí dobyl Rāvaṇovo království, zabil Rāvaṇu a získal zpět Sītu. Pak se vrátili zpět do království Ayodhyi, hlavního města.

To je ve zkratce celý příběh. Ale protože dnes je den zjevení Pána Rāmacandry, vyprávěl jsem podrobněji o Jeho zjevení. Existuje o Něm nespočetně mnoho příběhů. Některé z nich souhrnně popsal ve *Śrīmad-Bhāgavatamu* Śukadeva Gosvāmī. Naslouchánímtěmto příběhům o zjevení Pána Rāmacandry se člověk velice očistí a jak je řečeno ve *Śrīmad-Bhāgavatamu,* zbaví se závisti, stane se dobrodincem všech živých bytostí a velkým oddaným samotného Pána Kṛṣṇy.

Pravidelným naslouchánímvyprávění o Kṛṣṇovi

a Jeho inkarnacích se můžeme očistit od všech nečistot – strachu, závisti, chtíče a chamtivosti. A to se nedělo jen v Treta-yuze, ale i v Kali-yuze získáme stejný prospěch. Proto je doporučeno neustále absorbovat svou mysl v *kṛṣṇa-kathā,* vyprávění o Kṛṣṇovi nebo o Jeho inkarnacích.

Zvláště to doporučil také Śrī Caitanya Mahāprabhu, který se v tomto věku zjevil jako Gauracandra. Existuje Rāmacandra, Kṛṣṇacandra a Gauracandra. Všichni tři jsou Candrové. Candra znamená „měsíc". Měsíc je velice chladivý a osvěžující, zvláště v létě. Když přijmete útočiště tohoto měsíce Rāmacandry, Kṛṣṇacandry nebo Gauracandry, budete velice osvěženi od žhnoucího žáru hmotné existence.

Hmotný život je jako lesní požár a každý trpí v ohni chtíče a chamtivosti. Existuje jediný způsob, jak se zbavit tohoto žáru chtíče a chamtivosti, a to tím, že se uchýlíme k lotosovým nohám Nejvyššího Pána. A jak přijmout útočiště? Přijmout útočiště ve společnosti oddaných, naslouchat o zábavách Pána a Jeho jménech a vlastnostech. Takto můžeme očistit své srdce, budeme omlazeni, osvěženi, očištěni a oživeni v duchovním životě. A to všichni potřebujeme, proto bychom měli pravidelně naslouchat o zábavách Pána a také je připomínat ostatním. Proto také kážeme, máme nedělní hostiny, kazatelské programy, rozdáváme knihy. V Kali-yuze je to zvláště doporučeno, protože v Kali-yuze jsou lidé moc chudí a nemohou si dovolit provádět nákladné oběti, a proto pouhým zpíváním Hare Kṛṣṇa mahā-mantry se náš život stane úspěšným.

Když zpíváme Hare Kṛṣṇa mahā-mantru, jsou v ní obsažena všechna jména Boha: Hare, Kṛṣṇa a Rāma. Hare je vnitřní energie blaženosti Pána, Rādhā nebo také Sīta. Hare nás přitahuje k Pánu Kṛṣṇovi. A Rāma znamená Rāmacandra. Jsou dva Rāmové: Daśarathi Rāma, to znamená Rāmacandra; a Balarāma. Balarāma je starší bratr Kṛṣṇy. Když zpíváte Hare Kṛṣṇa, můžete volat jednoho, či druhého, ke kterému se cítíte více přitahováni.

Co znamená Rāma? Ne margarín, nemluvíme o margarínu Ráma nebo panoráma nebo TVráma. Rāma znamená nejvyšší štěstí. Takže když zpíváte Hare Rāma, Hare Rāma, Rāma Rāma, Hare Hare, můžete vychutnávat nejvyšší blaženost duchovního života. A Kṛṣṇa znamená nejvyšší přitažlivý Pán, který je všepřitažlivý. A Hare znamená ta, kdo vám pomáhá být přitahováni ke Kṛṣṇovi.

Proto bychom neměli krást Hare neboli Sītu Rāmovi, měli bychom pomáhat Pánovi tím, že přivedeme Sītu neboli Lakṣmī zpět k Rāmovi. Rāvaṇa byl velký démon, chtěl ukrást Sītu, vnitřní energii blaženosti Pána, pro své vlastní potěšení, proto byl Pánem zničen a potrestán. Neměli bychom krást Pánovu energii, měli bychom se snažit ji zaměstnat ve službě Pánu.

To znamená, že bychom se měli stát oddanými Pána. Když si někdo užívá nezávisle na Pánovi, má *asuric-kou* mentalitu, mentalitu démona. Ale když zaměstnáváte všechno pro potěšení Kṛṣṇy, jste oddaný, vaiṣṇava. A když se někdo stane vaiṣṇavou, oddaným Kṛṣṇy, pak spadá pod ochranu Kṛṣṇy nebo Rāmy. Kṛṣṇa se pak o vás bude starat, dá vám, co potřebujete a zachová to, co máte. To je Kṛṣṇova milost. Když se Mu odevzdáte, Kṛṣṇa vás ochrání, Kṛṣṇa se o vás postará.

A když se neodevzdáme Kṛṣṇovi, pak musíme bojovat o svou vlastní existenci, postarat se o sebe sami, a to je velice problematické. Život za životem musíme bojovat se svými smysly, myslí a smyslovými předměty v boji o existenci. Ale když se odevzdáte Pánu, budete velice klidní, šťastní a spokojení. A to je význam lidské životní podoby.

Hare Kṛṣṇa.

Existuje Rámačandra, Kršnačandra a Gauračandra. Všichni tři jsou Čandrové. Čandra znamená „měsíc". Měsíc je velice chladivý a osvěžující, zvláště v létě. Když přijmete útočiště tohoto měsíce Rámačandry, Kršnačandry nebo Gauračandry, budete velice osvěženi od žhnoucího žáru hmotné existence.

Představujeme vám...

Centrum pro védská studia Praha

Śrī Śrī Nitāi Navadvīpacandra Mandir

ISKCON – CVS
Jílová 290
Praha – Zličín, 155 21

tel: 02 / 579 503 91
fax: 02 / 302 16 28

SPOJENÍ:
Metro B, stanice Zličín nebo Nové Butovice, potom bus č. 164 do zast. Nádraží Zličín TRAM: č. 9, 10, 7 - konečná Sídliště Řepy, přejít lávku přes žel. trať, vlevo je ul. Jílová.

Śrī Śrī Nitāi Navadvīpacandra se zjevili uprostřed Kali-yugy, aby umožnili živým bytostem zaměstnat se v devíti procesech oddané služby, které ve Śrīmad-Bhāgavatamu popisuje Prahlāda Mahārāja:

śravaṇaṁ kīrtanaṁ viṣṇoḥ
smaraṇaṁ pāda-sevanam
arcanaṁ vandanaṁ dāsyaṁ
sakhyam ātma-nivedanam

Což znamená: naslouchání o Pánu, opěvování Pána, vzpomínání na Něho, sloužení Jeho lotosovým nohám, uctívání Božstev, přednášení modliteb, služebnický vztah k Pánu, přátelský vztah k Pánu a úplné odevzdání se Pánu.

O Praze se říká, že je to „zlaté město". Jestliže je opravdu zlatá, pak je to jen díky tomu, že se tu zjevil zlatý avatāra v podobě Božstev Śrī Śrī Nitāi Navadvīpacandry. Jinak je to jen železo natřené na žluto.

„Śrīla Bhaktisiddhānta Sarasvatī Ṭhākura podává následující vysvětlení ve svém díle *Tathya*. Slovo *śravaṇa* se vztahuje na sluchové vnímání svatého jména a popisů Pánových podob, vlastností, společníků a zábav, jak jsou popsány ve *Śrīmad-Bhāgavatamu, Bhagavad-gītě* a podobných autorizovaných písmech. Potom, co člověk slyšel takové poselství, měl by se tyto vibrace naučit a opakovat je (*kīrtanam*). *Smaraṇam* znamená snažit se pochopit více a více o Nejvyšším Pánu a *pāda-sevanam* znamená zaměstnat se ve sloužení lotosovým nohám Pána podle místa a okolností. *Arcanam* znamená uctívání Pána Viṣṇua tak, jak se to dělá v chrámech, a *vandanam* znamená vzdávat uctivé poklony. *Man-manā bhava mad-bhakto mad-yājī māṁ namaskuru*. *Vandanam* znamená *namaskuru* – vzdávat poklony a modlitby. Považovat se za *nitya-kṛṣṇa-dāsu*, věčného služebníka Kṛṣṇy, tomu se říká *dāsyam*. A *sakhyam* znamená být Kṛṣṇovým dobrdincem. Kṛṣṇa chce, aby se Mu každý odevzdal, protože každý je původně Jeho služebníkem. Proto by měl člověk jako upřímný přítel Kṛṣṇy kázat tuto filozofii a žádat každého, aby se Kṛṣṇovi odevzdal. *Ātma-nivedanam* znamená obětovat Kṛṣṇovi vše, včetně svého těla, inteligence a všeho, co máme ve svém vlastnictví.

(Śrīmad-Bhāgavatam, 7.5. 24–25, význam)

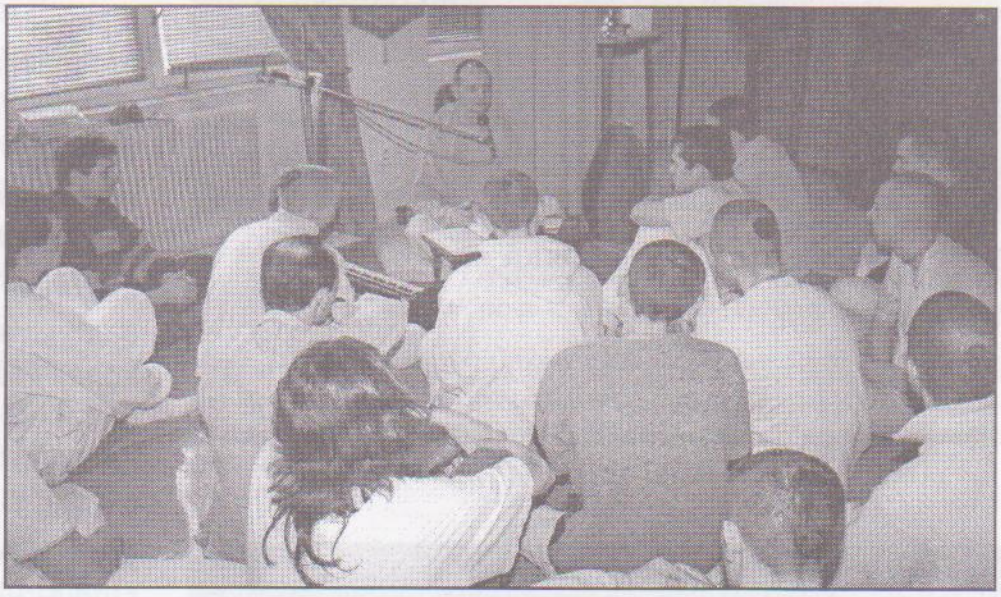

ś r a v a ṇ a m Každý den oddaní pozorně poslouchají přednášku ze Śrīmad-Bhāgavatamu...

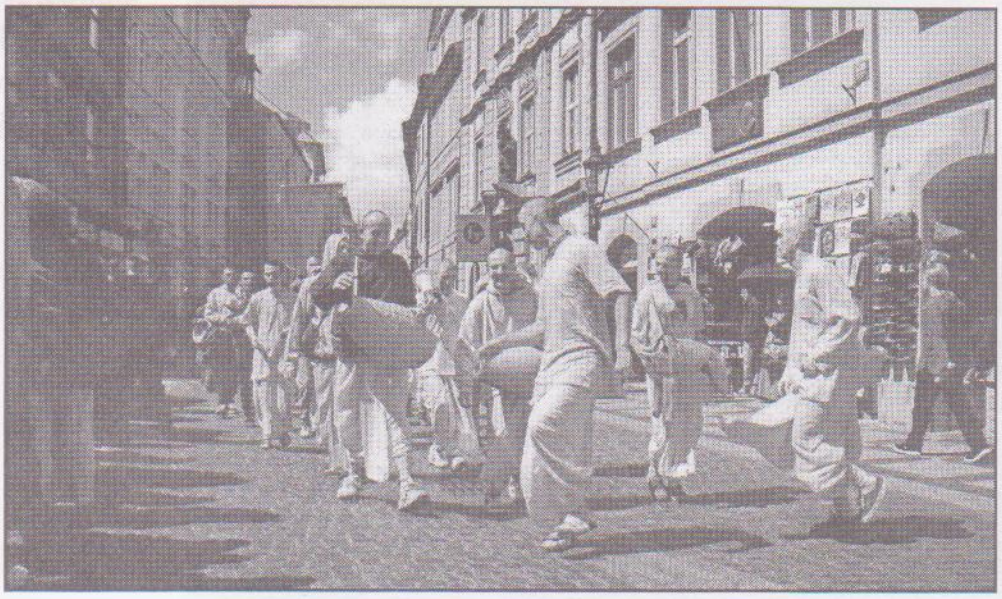

k ī r t a n a m Saṅkīrtanové hnutí Pána Caitanyi – *harināma* v ulicích Prahy...

Distribuce transcendentální literatury – nejefektivnější způsob, jak rozšířit vědomí Kršny do každého města a každé vesnice. Svaté jméno a Šrímad-Bhágavatam se neliší od samotného Kršny.

kṛṣṇe sva-dhāmopāgate dharma-jñānādibhiḥ saha
kalau naṣṭa-dṛśām eṣa purāṇārko 'dhunoditaḥ

Tato Bhāgavata Purāṇa září jako slunce. Vzešla bezprostředně poté, co se Pán Šrī Kṛṣṇa navrátil do své vlastní říše, doprovázen náboženstvím, poznáním atd. Lidem, kteří vlivem hluboké temnoty tohoto věku Kali pozbyli veškerou schopnost vidět, přinese světlo tato Purāṇa.

Śrīmad-Bhāgavatam 1.3.43

A co ještě členové Centra pro védská studia dělají?

- překládají a vydávají knihy Śrīly Prabhupādy
- pořádají programy pro veřejnost a školy o védské filozofii a kultuře
- pořádají semináře a tábory pro zájemce o *bhakti-yogu*
- rozdávají *prasādam* při různých příležitostech jako jsou *harināmy*, programy, ale i v době potřeby např. při záplavách...

Pravidelné programy, jejichž součástí je zpívání Hare Kršna mahá-mantry, přednáška z Bhagavad-gíty, vegetariánská hostina (*prasádam*) ..., se konají každou neděli od 17:00 v Centru pro védská studia a každou středu v 18:30 v klubu Góvinda v Soukenické ulici.

NĀMA HAṬṬA KONTAKT

Středočeský kraj

ISKCON – NH, Jílová 290
155 21 Praha 5 – Zličín
tel: 02 / 579 503 91

Západočeský kraj

NH centrum Śyāmānanda dāsa
Lazy 161, 354 91 Lázně Kynžvart
tel: 0601 264 548

Jan Přecechtěl
Jablonského 7, 301 45 Plzeň
tel: 019 / 745 60 40

Východočeský kraj

NH centrum Petr Semerák
Bílá 1962, 547 01 Náchod
tel: 0441 / 421 498

Morava

NH centrum Petr Nedbal (Muni Priya dāsa)
Netušilova 9, 796 01 Prostějov
tel: 0508 / 26 984

NH centrum Jaroslav Bonk
Dlouhá 109, 736 01 Havířov

Další nāma-haṭṭa programy:

Kadaň; Chomutov; Hradec Králové; Trutnov – informace ISKCON Praha
Ostrava - Vrázova 5, Ostrava - Vítkovice, programy každý čtvrtek od 18:00

oṁ namo bhagavate narasiṁhāya namas tejas-tejase āvir-āvirbhava vajra-nakha vajra-daṁṣtra karmāśayān randhaya randhaya tamo grasa grasa oṁ svāhā. abhayam abhayam ātmani bhūyiṣṭhā oṁ kṣraum.

S úctou se klaním Pánu Nṛsiṁhadevovi, zdroji veškeré síly. Ó můj Pane, který máš drápy a zuby jako blesky, znič laskavě naše démonské touhy po plodonosném jednání. Prosím zjev se v našich srdcích a zažeň naši nevědomost, abychom se Tvou milostí mohli zbavit strachu v boji o přežití v tomto hmotném světě.

svasty astu viśvasya khalaḥ prasīdatāṁ
dhyāyantu bhūtāni śivaṁ mitho dhiyā
manaś ca bhadraṁ bhajatād adhokṣaje
āveśyatāṁ no matir apy ahaitukī

Kéž je celý vesmír šťastný a kéž se všechny zlé osoby upokojí. Kéž všechny živé bytosti dosáhnou klidu praktikováním *bhakti-yogy*, neboť když přijmou oddanou službu, budou myslet na dobro ostatních. Zaměstnejme se proto všichni službou Pánu Śrī Kṛṣṇovi, nejvyšší transcendenci, a buďme vždy pohrouženi v myšlenkách na Něho.

Śrīmad-Bhāgavatam 5.18.8,9

Srdečně vás zveme k oslavám Nṛsiṁha-caturdaśī, které proběhnou na farmě Kršnův dvůr ve čtvrtek 29. dubna 1999.

Govinda dāsa Kavirāja

Bhajahū re mana śrī nanda-nandana

1) *bhajahū re mana śrī-nanada-nandana-*
abhaya-caraṇāravinda re
durlabha mānava-janama sat-saṅge
taroho e bhava-sindhu re

2) *śīta ātapa bāta barisaṇa*
e dina jāminī jāgi re
biphale sevinu kṛpaṇa durajana
capala sukha-laba lāgi' re

3) *e dhana, yaubana, putra, parijana*
ithe ki āche paratīti re
kamala-dala-jala, jīvana ṭalamala
bhajahū hari-pada nīti re

4) *śravaṇa, kīrtana, smaraṇa, vandana,*
pāda-sevana, dāsya re
pūjana, sakhī-jana, ātma-nivedana
govinda-dāsa-abhilāṣa re

1) Ó mysli, jen uctívej lotosové nohy syna Nandy, které člověka zbavují strachu. Dostalo se ti tohoto vzácného lidského zrození, prostřednictvím společnosti svatých osob tedy překroč oceán světské existence.

2) Nespím ani ve dne, ani v noci a trpím bolestí horka a chladu, větru a deště. Pro zlomek mihotavého štěstí jsem zbytečně sloužil zlým a lakomým lidem.

3) Jaká existuje jistota skutečného štěstí ve všem bohatství, mládí, synech a členech rodiny? Tento život se chvěje jako kapka vody na okvětním lístku lotosu; proto bys měla neustále sloužit lotosovým nohám Pána Hariho a uctívat je.

4) Govinda dāsa velice touží zaměstnat se v devíti procesech *bhakti* – v naslouchání slávě Pána a opěvování Jeho slávy, neustálém vzpomínání na Něho a modlení se k Němu, sloužení lotosovým nohám Pána, sloužení Nejvyššímu Pánu jako Jeho služebník, uctívání Pána květinami, vonnými tyčinkami a tak dále, sloužení Mu jako přítel a úplném odevzdání vlastního já Pánu.

Gaurāṅgova křížovka

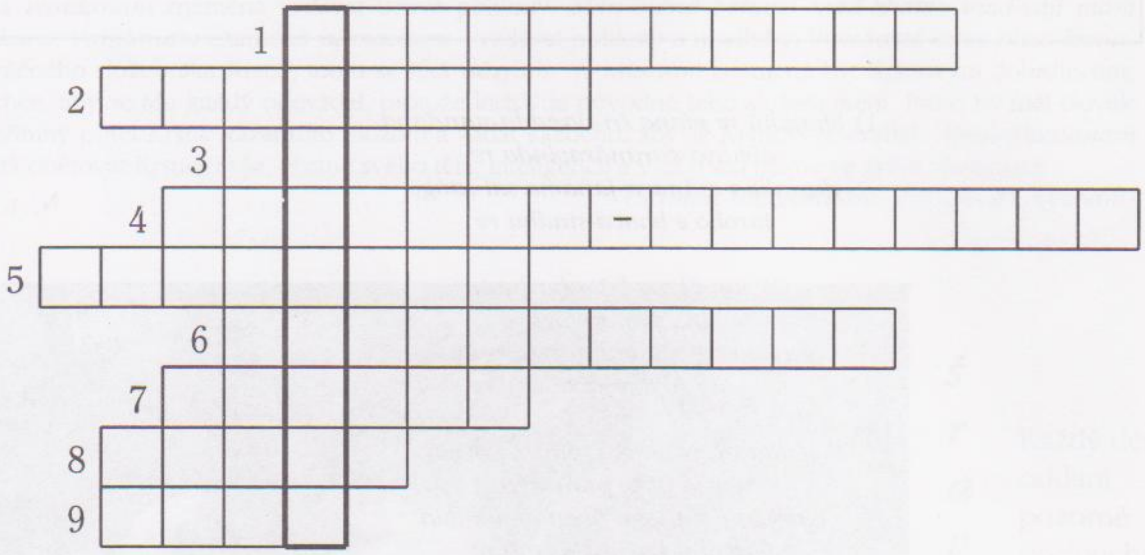

1. Zpěváci a hudebníci z nebeských planet.
2. Rasa démonů.
3. Duchovní mistr.
4. „Chudý Nārāyaṇa", urážlivé označení používané māyāvādīny, kteří tak staví na stejnou úroveň chudáky a Nejvyššího Pána.
5. „Padnout na zem jako tyč", uctivé poklony.
6. Inkarnace Nejvyššího Pána; je otcem vědy o lékařství.
7. Náboženství, povinnost; zvláště se týká věčného postavení živé bytosti jakožto služebníka.
8. Ten, kdo není nikdy rozrušen.
9. Jméno Nejvyšší Osobnosti Božství, Pána, který odstraňuje všechny překážky v duchovním pokroku.

Řešení minulé křížovky: **Śacī-suta**, Pán Caitanya – milovaný syn Śacī-māty.

OPĚT LETNÍ NĀMA-HAṬṬA TÁBOR!!!

Místo: rekreační středisko Atol Protivanov
Termín: 17. – 23. července 1999

Bližší informace a přihlášky dostanete na adrese:

ISKCON – NH, Iccha-dharī d.d.
Jílová 290
155 21 Praha 5 – Zličín

VAŘÍME PRO KRŠNU

Na fotografii můžete vidět malou část toho, co oddaní během různých festivalů připravují pro potěšení Šrí Šrí Nitái Navadvípačandry. Například při letošní Gaura Púrnimě jsme obětovali Pánu Čaitanjovi 120 chodů najednou.

Luštěninová polévka

1 dl bílých fazolí
1 dl loupaného žlutého hrachu
1 dl mung dálu
1 dl pohanky
3 brambory
3 – 4 mrkve
(dýně, cuketa...)
celerová nať a stonky
4 – 5 rajčat (podle volby)
4 pl másla nebo ghí
3 – 4 čl soli
1/2 čl asafoetidy
1 čl mletého černého pepře
4 bobkové listy

Luštěniny namočte přes noc, vyměňte vodu a dejte vařit s bobkovými listy. Mezitím oloupejte brambory a mrkev a nakrájejte brambory na kostičky, mrkev na kolečka a celerové stonky na špalíky asi 1/2 až 1 cm, nať nasekejte. Když jsou luštěniny měkké, přidejte k nim pohanku a ještě vařte. Zároveň v jiném hrnci rozpusťte máslo a poduste na něm celer, mrkev a brambory. Přidejte koření. Nakonec všechno smíchejte, přidejte sůl a rajčata a 2 minuty nechte projít varem. Hare Kṛṣṇa.

Sabdží (salát)

4 dl brambor oloupaných a nakrájených na kostičky
2 ks brokolice
3 dl mrkve nakrájené na kolečka
1 - 2 ks červené řepy
podle volby a možností další zelenina: čerstvý zelený hrášek, fazolky, rajčata...
1/2 čl asafoetidy
1 čl mletého černého pepře
sůl (na 1 litr 5 – 7 ml, podle hustoty)
1 l jogurtu
3 dl oleje
3 dl sezamu

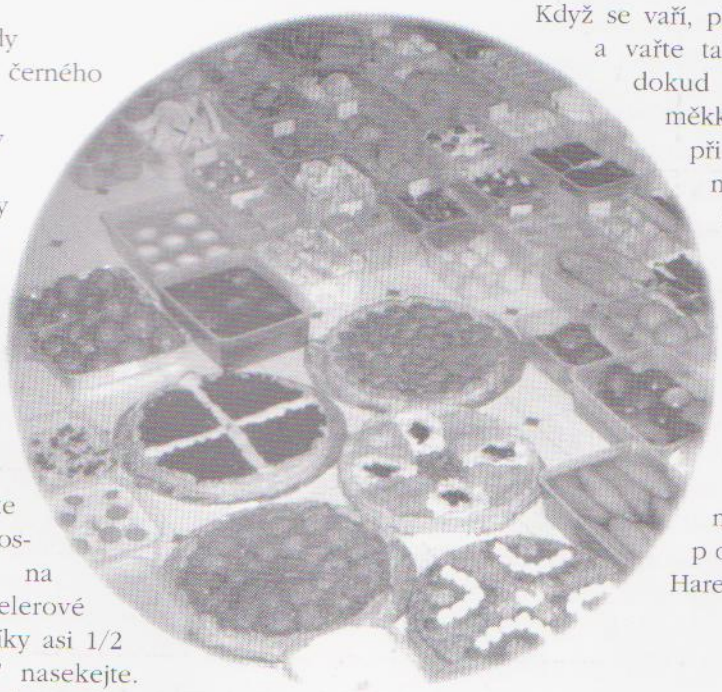

Zeleninu uvařte do měkka, ale nerozvařte. Nejlepší je vařit každý druh zvlášť. Brambory a brokolici můžete také péct nebo fritovat. Počítejte s tím, že červená řepa se vaří dost dlouho. Nejlepší je vařit ji celou ve slupce, pak oloupat a nakrájet. Vařenou zeleninu nechte vychladnout. Na pánvi opatrně opražte v oleji do zlatova sezamová semínka, potom přidejte koření, jogurt a sůl. Smíchejte se zeleninou a zpívejte Hare Kṛṣṇa.

Khír

3,5 l domácího mléka
1 dl kešu ořechů
1 dl pěkných rozinek
2 pl rýže (basmati, pokud máte, nebo dlouhozrnná)
3 dl cukru
kousek vanilky (když není, dejte vanilkový cukr)

Do hrnce s tlustým dnem dejte vařit mléko s cukrem. Když se vaří, přidejte rýži a vařte tak dlouho, dokud není rýže měkká tak, že ji při zmáčknutí neucítíme mezi prsty. Pak přidejte kešu a rozinky. Tento khír má být hustý, ale ne jako povidla. Hare Kṛṣṇa.

pl = polévková lžíce
čl = čajová lžička

Tentokrát poskytl recepty vyhlášený kuchař z chrámu v Praze, Rādheša dāsa.

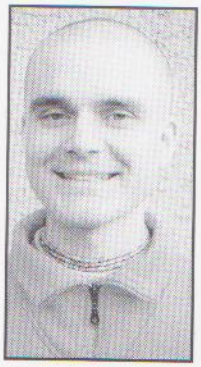

Vaiṣṇavský kalendář 1999

Březen

2.3.	Út	**Śrī Gaura Pūrnimā, Śrī Gauraṅga Mahāprabhu**, zjevení, půst do východu měsíce
10.3.	St	Śrīvās Paṇḍit, příchod
13.3.	So	Pāpamocani Ekādaśī, půst od obilovin a luštěnin
14.3.	Ne	Dvādaśī, přerušení půstu 7:49 – 10:14; Govinda Ghoṣa, odchod
21.3.	Ne	Rāmānujācārya, příchod
25.3.	Čt	**Pán Rāmacandra.** zjevení, půst do poledne
27.3.	So	Kāmada Ekādaśī, půst od obilovin a luštěnin
28.3.	Ne	Damanaka-ropana Dvādaśī, přerušení půstu 6:49 – 11:01 *
31.3.	St	Vamśīvadana Ṭhākur, příchod; Śyāmananda Paṇḍit, příchod;

Duben

3.4.	Čt	Abhirām Ṭhākura, odchod
11.4.	Ne	Vṛndāvana dās Ṭhākura, odchod
12.4.	Po	Varuthini Ekādaśī, půst od obilovin a luštěnin
13.4.	Út	Dvādaśī, přerušení půstu 6:15 – 10:47 *
16.4.	Pá	Gadādhara Paṇḍit, příchod
24.4.	So	Sīta (společnice Pána Rāmacandry), příchod; Jāhnavā Devī, Příchod; Madhu Paṇḍit, odchod
26.4.	Po	Mohinī Ekādaśī, půst od obilovin a luštěnin
27.4.	Út	Rukminī Dvādaśī, přerušení půstu 5:47 – 10:36 *
29.4.	Čt	**Śrī Nṛsiṁha Caturdaśī**, půst do setmění
30.4.	Pá	Mādhavendra Purī, příchod; Śrīnivāsa Ācārya, příchod; Parameśvara Purī, odchod

Květen

5.5.	St	Rāmānanda Rāya, odchod
12.5.	St	Aparā Ekādaśī, půst od obilovin a luštěnin; Vṛndāvana dās Ṭhākur, příchod
13.5.	Čt	Trayodaśī, přerušení půstu 5:20 – 10:26 *

* letní čas je brán v úvahu

Podávání novinových zásilek povoleno Ředitelstvím pošt Praha čj. NP 1808/199 ze dne 16.8.1994